

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 25 lutego 2016 r. – Skatteministeriet/T Danmark**

(Sprawa C-116/16)

(2016/C 270/29)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: T Danmark

Pytania prejudycjalne

1. Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 1 ust. 2 omawianej dyrektywy⁽¹⁾ dotyczący stosowania w przypadku zwalczania nadużyć i oszustw przepisów krajowych wiąże się z przyjęciem założenia, że owo państwo członkowskie przyjęło szczególny przepis wykonawczy do art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, czy też że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy lub zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 1 ust. 2?
  - 1.1 Jeśli na pytanie 1 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 1 lit. c) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym „odstąpienie od opodatkowania dywidend zależy od spełnienia warunków [...] zgodnie z dyrektywą Rady 90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególny krajowy przepis, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej dyrektywy?
2. Czy postanowienie zawarte w podpisanej przez dwa państwa członkowskie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania sporządzonej zgodnie z modelową konwencją OECD, zgodnie z którą opodatkowanie wypłaconych dywidend jest uzależnione od tego, czy spółkę otrzymującą dywidendy można uznać za ich właściciela, stanowi oparte na umowie postanowienie niezbędne do zapobiegania nadużyciom finansowym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 owej dyrektywy?
3. Jeśli Trybunał udzieli odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2, czy wówczas do sądów krajowych należy określenie zakresu, jaki obejmuje pojęcie „właściciela”, czy też pojęcie to przy stosowaniu dyrektywy 90/435/EWG należy interpretować w ten sposób, że pojęciu, które podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości UE, należy nadać szczególne znaczenie zgodne z prawem Unii?
4. Jeśli Trybunał udzieli odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 i odpowie na pytanie 3 w ten sposób, że określenie zakresu, jaki obejmuje pojęcie „właściciela”, nie należy do sądów krajowych, czy wówczas pojęcie to należy interpretować w ten sposób, że spółka będąca rezydentem w danym państwie członkowskim, która – w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w niniejszej sprawie – otrzymuje dywidendy od spółki zależnej w innym państwie członkowskim, jest „właścicielem” tych dywidend w rozumieniu tego pojęcia w kontekście prawa Unii?
  - a) Czy pojęcie „właściciela” należy interpretować zgodnie z odpowiadającym pojęciem z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE (dyrektywy o odsetkach i należnościach licencyjnych) w związku z jej art. 1 ust. 4?
  - b) Czy pojęcie to należy interpretować jedynie w świetle komentarza do art. 10 modelowej konwencji podatkowej OECD z 1977 r. (pkt 12), czy też przy dokonywaniu wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących”, czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych”?

- c) Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą dywidendy można uznać za ich „właściciela”, ma to, czy spółka otrzymująca dywidendy jest umownie lub na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania dywidend innemu podmiotowi?
- d) Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą dywidendy można uznać za ich „właściciela”, ma to, że sąd odsyłający po dokonaniu oceny okoliczności faktycznych stwierdzi, iż spółka otrzymująca dywidendy – pomimo tego, że nie jest ani umownie, ani na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania otrzymanych dywidend innemu podmiotowi – nie ma „pełnego” prawa do „korzystania i pobierania korzyści” z dywidend, o którym mowa w sporządzonych w 2014 r. komentarzach do modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?
5. Czy, jeżeli w sprawie przyjęto, że „istnieją przepisy krajowe lub postanowienia oparte na umowach mające na celu zapobieganie oszustwom i nadużyciom” (zob. art. 1 ust. 2 dyrektywy), że dywidenda jest wypłacana przez będącą rezydentem w państwie członkowskim spółkę (A) do spółki dominującej (B) w innym państwie członkowskim i stamtąd przekazywana do spółki dominującej tej drugiej spółki (C), będącej z kolei rezydentem państwa spoza UE/EOG, która też przekazała te środki dalej do swej spółki dominującej (D), która też jest rezydentem państwa spoza UE/EOG, że pomiędzy tym pierwszym państwem a państwem rezydencji C nie zawarto umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, że pomiędzy tym pierwszym państwem a państwem rezydencji D zawarto umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz że to pierwsze państwo, zgodnie z przepisami krajowymi, nie mogłoby żądać zapłaty podatku u źródła dywidend wypłaconych przez A na rzecz D w przypadku, gdyby D była bezpośrednim właścicielem A, zachodzi nadużycie w rozumieniu dyrektywy, efektem czego B nie jest objęta ochroną na jej podstawie?
6. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywą 90/435/EWG za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie dywidend otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, czy art. 49 TFUE w związku z art. 54 TFUE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to drugie państwo członkowskie opodatkowuje podatkiem od dywidend spółkę dominującą będącą rezydentem w innym państwie członkowskim, przy czym dane państwo członkowskie uznaje będące jego rezydentami spółki dominujące w tych samych okolicznościach za uprawnione do zwolnienia z podatku od takich dywidend?
7. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/435/EWG za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie dywidend otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana za objętą w nim w zakresie omawianych dywidend ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 49 TFUE w związku z art. 54 TFUE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to drugie państwo nakłada na (zależną) spółkę zobowiązaną do potrącenia podatku u źródła w przypadku zwłoki wymóg uiszczenia odsetek za zwłokę o wyższej stawce niż stawka odsetek za zwłokę wymaganych w państwie członkowskich w przypadku skierowania wierzytelności podatkowej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych wobec spółki będącej rezydentem tego samego państwa członkowskiego?
8. Jeśli Trybunał udzielił odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 i odpowie na pytanie 3 w ten sposób, że określenie zakresu, jaki obejmuje pojęcie „właściciela”, nie należy do sądów krajowych, i jeśli będąca rezydentem w państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w związku z tym zostać uznana za zwolnioną z podatku u źródła zgodnie z dyrektywą 90/435/EWG odnośnie dywidend otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, czy wówczas to drugie państwo członkowskie jest zobowiązane zgodnie z dyrektywą 90/435/EWG i art. 4 ust. 3 TUE do udzielenia informacji o tym, kogo w tej sytuacji państwo to uznaje za właściciela?
9. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana zgodnie z dyrektywą 90/435/EWG za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie dywidend otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, czy art. 49 TFUE w związku z art. 54 TFUE (bądź też art. 63 TFUE), razem lub każdy z osobna, wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym:
- a) to inne państwo członkowskie nakłada na spółkę zależną obowiązek potrącenia podatku od dywidend u źródła oraz odpowiedzialność wobec organów publicznych za niepobrany u źródła podatek, jeśli nie ma takiego obowiązku potrącenia podatku u źródła w przypadku, gdy spółka dominująca jest rezydentem w tym państwie członkowskim?

b) drugie państwo członkowskie oblicza odsetki za zwłokę od należnego podatku u źródła?

Trybunał jest proszony o udzielenie odpowiedzi na pytania 6 i 7 łącznie z odpowiedzią na pytania 9.

10. W sytuacji, gdy:

- 1) spółka (dominująca) będąca rezydentem w państwie członkowskim spełnia wskazany w dyrektywie 90/435/EWG wymóg posiadania (w 2011 r.) co najmniej 10 % kapitału zakładowego spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim;
- 2) ta spółka (dominująca) nie może zostać uznana, w związku z art. 1 ust. 2 dyrektywy 90/435/EWG, za zwolnioną z opodatkowania u źródła dywidendy wypłaconej przez spółkę zależną;
- 3) (bezpośredni lub pośredni) akcjonariusz (akcjonariusze) lub udziałowiec (udziałowcy) spółki dominującej, będący rezydentami kraju trzeciego, są uznani za właścicieli rozpatrywanej dywidendy;
- 4) ci (pośredni czy też bezpośredni) akcjonariusze również spełniają ww. wymóg dotyczący udziału w kapitale;

czy wówczas art. 63 TFUE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym państwo członkowskie, w którym znajduje się spółka zależna, opodatkowuje rozpatrywaną dywidendę w sytuacji, gdy dane państwo członkowskie uznaje, że będące rezydentami spółki, które spełniają wynikający z dyrektywy 90/435/EWG wymóg dotyczący udziału w kapitale, czyli posiadały w roku podatkowym 2011 co najmniej 10 % kapitału zakładowego spółki wypłacającej dywidendę, są zwolnione z podatku od tych dywidend?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich. Dz.U. 1990, L 225, s. 6

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 25 lutego 2016 r. – Skatteministeriet/Y Denmark Aps**

(Sprawa C-117/16)

(2016/C 270/30)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: Y Denmark Aps

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 1 ust. 2 dyrektywy ⁽¹⁾ o stosowaniu w przypadku zwalczania nadużyć przepisów krajowych wiąże się z przyjęciem założenia, że to państwo członkowskie przyjęło szczególnie przepis wykonawczy do art. 1 ust. 2 dyrektywy czy też, że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy czy też zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 1 ust. 2?

- 1.1 Jeśli na pytanie 1 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 1 lit. c) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym „istnieje wstępny warunek, aby należało zwolnić dywidendy z opodatkowania [...] z tytułu dyrektywy 90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególnie krajowy przepis, o którym mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy?